

အခန်း (၄)

သင်ယူဖွံ့ဖြိုးမှုဖြစ်ထွန်းလာစေရန် ပံ့ပိုးပေးခြင်း

အခန်း (၄)

သင်ယူဖွံ့ဖြိုးမှုဖြစ်ထွန်းလာစေရန် ပံ့ပိုးပေးခြင်း

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ မြန်မာ့ရှေးဦးကလေးသုဇယံ ပြုစုပျိုးထောင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး မူဝါဒတွင် (၅)နှစ်မှ (၈)နှစ်အရွယ်ကလေးများအတွက် အကူးအပြောင်း၊ သုဇယံတန်းနှင့် မူလတန်းအောက် ဆင့် ပညာရေးလုပ်ငန်းများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကလေးဗဟိုပြုချဉ်းကပ်နည်းများ၊ ကလေးများ သဘာဝနှင့်အညီ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်တက်ကြွစွာ ပါဝင်သင်ယူသောနည်းများ၊ ကစားခြင်းဖြင့် သင်ယူနည်းများကို အသုံးပြုရန် မူဝါဒဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာတစ်ရပ်အဖြစ် ဖော်ပြထားပါသည်။)

ကလေးများအား ၎င်းတို့၏အသက်နှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုအဆင့်အလိုက် မွေးစအရွယ်မှစ၍ရှိရမည့် အသိနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုများရှိသော စွမ်းရည်ရှိလူသားများအဖြစ် လက်ခံထားပြီး လူကြီးများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ သင်ယူမှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် ကူညီပံ့ပိုးပေးရန်သာလိုအပ်ပါသည်။ ကူညီပံ့ပိုးခြင်းဆိုသည်မှာ ကလေးက ဘာတွေသိသလဲ၊ ဘာတွေ လုပ်နိုင်သလဲ ဟူသောအချက်အပေါ် အလေးအနက်ထားပြီး နောက်ထပ် ဖွံ့ဖြိုး ရန်နှင့် သင်ယူနိုင်ရန် ကူညီ ထောက်ပံ့ပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။ ကလေးများဖွံ့ဖြိုးရန်နှင့် ဆက်လက်သင်ယူနိုင်ရန် လွယ်ကူအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သုဇယံတန်း သင်ရိုးညွှန်းတမ်းအသစ်ကို အကောင်အထည်ဖော်သည့်အခါ ထိုမူဝါဒကို အခြေခံလျက် အောက်ဖော်ပြပါ ချဉ်းကပ်နည်းများဖြင့် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရန် အကြံပြုပါသည်။

- ကလေးဗဟိုပြုချဉ်းကပ်နည်း
- ကစားခြင်းဖြင့် သင်ယူနည်းများ

ထိုချဉ်းကပ်နည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်တွင် အသေးစိတ် ရှင်းလင်းဖော်ပြထားပါသည်။

၄. ၁ ကလေးဗဟိုပြုချဉ်းကပ်နည်းများ

ကလေးဗဟိုပြုချဉ်းကပ်နည်းသည် သမားရိုးကျ သင်ကြားနည်းများကဲ့သို့ ဘာသာရပ်နှင့် ဆရာကို အဓိက မထားဘဲ သင်ယူသူကလေးကိုသာ အဓိကထား၍ သင်ကြားပေးသည့် ချဉ်းကပ်နည်းဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ဦးချင်းစီ၏ အသက်အရွယ်၊ ရင့်ကျက်မှုအနေအထား၊ နောက်ခံအခြေအနေ၊ အတွေ့အကြုံ၊ ၎င်းတို့၏ လိုအပ်ချက်၊ စိတ်ဝင်စားမှု စသည်တို့ကို အလေးထား ထည့်သွင်းစဉ်းစားကာ ကလေးအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်စေမည့် အကြောင်းအရာများ၊ သင်ယူမှုနည်းလမ်းများ၊ သင်ယူရာတွင် အသုံးပြုမည့် ပစ္စည်းများ၊ သင်ယူရမည့် ပတ်ဝန်းကျင် စသည်တို့ကို လိုက်လျောညီထွေစွာ စီစဉ်ပြီး သင်ကြားပေးသည့် နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ သင်ယူမှု ဖြစ်ထွန်းစေရန် ဆရာများက ထိရောက်သော နည်းလမ်းများကို အသုံးပြု၍ အပြုသဘောဆောင်သော ဆရာကျောင်းသား ဆက်ဆံရေးဖြင့် ပံ့ပိုးဖော်ဆောင်ပေးသော သင်ကြားသင်ယူမှုဖြစ် စဉ်လည်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ပျော်ရွှင်ပြည့်ဝပြီး လူမှုအဖွဲ့အစည်းကို အကျိုးပြုသူများ ဖြစ်လာစေရန် လိုအပ်သောအသိ ပညာကျွမ်းကျင်မှု၊ တန်ဖိုးထားမှု၊ စိတ်နေသဘောထား၊ အပြုအမူများအပေါ် အလေးအနက်

ထား အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်တို့ ချဉ်းကပ်နည်းကို အသုံးပြုရာတွင် အောက်ဖော်ပြပါ သင်ယူမှုဆိုင်ရာ အခြေခံသဘောတရားများကို အဓိကအားဖြင့် ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပါသည်။

၄. ၁. ၁ တက်ကြွစွာသင်ယူခြင်း

တက်ကြွစွာသင်ယူခြင်း သဘောတရားသည် “အသိပညာတည်ဆောက်ခြင်း” ဟူသော အယူအဆ အပေါ်တွင် အခြေခံသည်။ ကလေးများအနေဖြင့် ရှိရင်းစွဲ အသိပညာပေါ်တွင် အသိပညာသစ်များကို ထပ်ဆင့်တည်ဆောက် ယူကြသည်။ ကလေးများသည် သင်ယူမှုလုပ်ငန်းစဉ်တွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင် လုပ်ဆောင်ရင်းဖြင့်သာ အသိပညာ အသစ်၊ ကျွမ်းကျင်မှုအသစ်၊ တန်ဖိုးထားမှုအသစ်များကို ရရှိပြီး ထပ်ဆင့်ချဲ့ထွင် တည်ဆောက်ရယူနိုင်သည် ဟူသော အယူအဆဖြစ်သည်။

တက်ကြွစွာ သင်ယူခြင်းတွင် ကလေးများသည် သင်ယူမှုဖြစ်စဉ်တွင် သိလိုသော အကြောင်းအရာ၊ ဖြေရှင်းလိုသောပြဿနာ၊ အသုံးပြု လိုသည့် တတ်ကျွမ်းမှုများကို ကိုယ်တိုင်စူးစမ်းလေ့လာ၊ စဉ်းစားတွေးခေါ်၊ လေ့ကျင့်လုပ်ကိုင်ပြီး သင်ယူကြသည့်သဘော ဖြစ်သည့်အတွက်ကလေးများ၏ ဆင်ခြင်စဉ်းစားနိုင်စွမ်း၊ ပြဿနာဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း၊ ဖန်တီးစိတ်ကူးနိုင်စွမ်း အစရှိသော ဘဝအတွက် အရေးကြီးသည့် စွမ်းရည်များကို ဖွံ့ဖြိုးစေနိုင်ပါသည်။

ကလေးများသည် ကျောင်းသို့ မရောက်လာမီ ကတည်းက ကြည့်ရှုလေ့လာအတုယူခြင်း၊ ထပ်ကာထပ်ကာ လေ့ကျင့်ခြင်း၊ အပြန်အလှန် မေးမြန်းပြောဆိုခြင်း၊ ကစားခြင်း၊ အာရုံငြိမ်းပါးအသုံးပြုလျက် စူးစမ်းလေ့လာခြင်း၊ သရုပ်ဆောင်ကစားခြင်းစသော သဘာဝအလျောက် သင်ယူနည်းများဖြင့် သင်ယူနေတတ်ပြီး ဖြစ်နေပါသည်။ ကလေးငယ်တို့ချဉ်းကပ်နည်းသည် အဆိုပါ သဘာဝအလျောက် သင်ယူနည်းများကို စာသင်ခန်းအတွင်းတွင် ထိရောက်စွာ အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကလေးများ၏ တက်ကြွစွာ သင်ယူမှုကို ပိုမိုဖြစ်ထွန်းအောင် ပံ့ပိုးပေးပါသည်။

ကလေး တစ်ဦးချင်းစီ၏ လိုအပ်ချက်၊ စိတ်ဝင်စားမှု နှင့် နောက်ခံအတွေ့အကြုံများကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားပြီး၊ သင်ယူမှုကို ကလေးတိုင်းအတွက် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်၊ ပျော်ရွှင်ဖွယ် အတွေ့အကြုံများအဖြစ် စီစဉ်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူကြီးများ၏တာဝန်မှာ ကလေးများစိတ်ဝင်စားလာအောင် လှုံ့ဆော်မှုပေးခြင်း၊ အဖွင့်မေးခွန်းများ မေးခြင်း (ဥပမာ-ဘာကြောင့်၊ ဘာလဲ၊ ဒီလိုဖြစ်ရင်၊ ဘယ်လိုစဉ်းစားမလဲ)၊ စူးစမ်းရှာဖွေ ဆောင်ရွက်ခွင့်ပေးခြင်း၊ ကောင်းသောအပြုအမူကိုအားပေးခြင်း၊ နေ့စဉ်ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲပြဿနာ များကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုစူးစမ်းလေ့လာနိုင်ရန် ကလေးများအတွက် လိုအပ်သော အရင်းအမြစ် များ ဖန်တီးပေးခြင်း၊ ပံ့ပိုးပေးခြင်းစသည်တို့ကို ပြုလုပ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

၄. ၁. ၂ ပူးပေါင်းညှိနှိုင်းသင်ယူခြင်း

ပူးပေါင်းညှိနှိုင်းသင်ယူခြင်း သဘောတရားသည် “လူမှုဆက်ဆံရေးဖြင့် အသိပညာတည်ဆောက်ခြင်း” ဟူသောအယူအဆအပေါ်တွင် အခြေခံသည်။ ထိရောက်အောင်မြင်သော ပူးပေါင်းညှိနှိုင်းသင်ယူခြင်း

ဖြစ်ထွန်းစေရန်အတွက် ကလေးများကို အုပ်စုလိုက်ကောင်းစွာ လုပ်ကိုင်သင်ယူတတ်ရန် လေ့ကျင့်ပေးထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ အုပ်စု လုပ်ငန်းများကိုလည်း ရှင်းလင်းစွာ စီစဉ်ပေးရန်အရေးကြီးပါသည်။ အုပ်စုလုပ်ငန်းများတွင် ကလေးများအနေဖြင့် အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်ပြောဆိုကာ တက်ကြွစွာပါဝင်လုပ်ဆောင် သင်ယူရသည့်အတွက် ဘာသာရပ်အကြောင်းအရာကို ကောင်းစွာ နားလည်သဘောပေါက်ရုံသာမက ဝေဖန်ပိုင်းခြား စဉ်းစားတတ်မှု၊ အဆင့်မြင့်တွေးခေါ်တတ်မှု စသော ဉာဏ်ရည်များအပြင် လူမှုဆက်ဆံရေး၊ စိတ်လှုပ်ရှားခံစားမှုစသည်တို့ နှင့်ဆိုင်သော လူမှုရေးစွမ်းရည်များကိုပါ သင်ယူရရှိသွားနိုင်ပါသည်။

၄. ၁. ၃ စူးစမ်းရှာဖွေလေ့လာသင်ယူခြင်း

စူးစမ်းရှာဖွေလေ့လာသင်ယူခြင်းသည် ကလေးများကိုယ်တိုင် မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စီစဉ်ထားသော သင်ယူမှုလုပ်ငန်းတစ်ခု သင်ယူမှုပြဿနာတစ်ခုနှင့်ပတ်သက်၍ သော်လည်းကောင်း၊ အချက်အလက်များကို ကောက်ယူစူးစမ်းလေ့လာပြီး အဖြေထုတ်သည့် သင်ယူနည်းဖြစ်သည်။

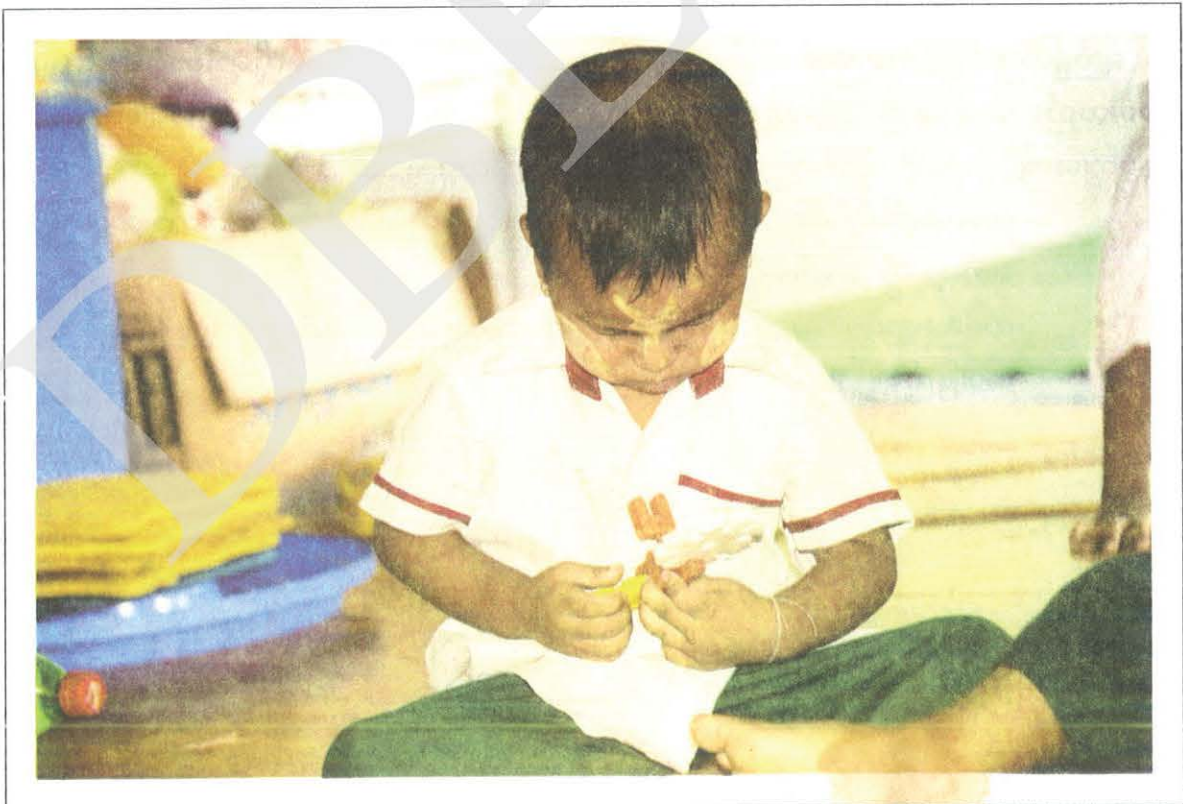
ဆရာက ကလေးများအား ပြဿနာတစ်ရပ်ကိုတင်ပြပြီး ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် အဖြေရှာတတ်အောင် အဖြေရှာချင်လာအောင် အားပေးတိုက်တွန်းပေးရမည်။

စူးစမ်းရှာဖွေလေ့လာသင်ယူခြင်းသည် ကလေးများ၏ သင်ယူလိုစိတ်ကို နှိုးဆွခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိခြင်း၊ မိမိ၏စွမ်းရည်ကို အသုံးပြုနိုင်ခြင်း၊ စူးစမ်းလေ့လာခြင်း၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်းနှင့် ပြဿနာ ဖြေရှင်းခြင်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုများကိုလည်း ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

၄. ၂ ကစားခြင်းဖြင့် သင်ယူနည်းများ

‘ကစားခြင်း’ ဆိုသည်မှာ ကာယပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး သင်ယူမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် ဖြစ်သည်။ ကစားခြင်းဖြင့်ကလေးများ၏ ဦးနှောက်နှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖွံ့ဖြိုးမှုကို ဖြစ်စေပါသည်။ ကလေးတစ်ဦး ချင်းသော်လည်းကောင်း၊ အုပ်စုလိုက်သော်လည်းကောင်း မိမိတို့စိတ်ကြိုက် ကစားခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကြိုတင် စီစဉ်ထားသော လုပ်ငန်းတစ်ခု၏ အစိတ်အပိုင်းအနေဖြင့် ကစားခြင်း တို့ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကစားခြင်းသုံးမျိုးရှိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ -

- လွတ်လပ်စွာကစားခြင်း- ဆရာ၏ကြီးကြပ်မှုမပါဘဲ ကလေးများ မိမိတို့ဘာသာ စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ် ကစားသည့် ကစားခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။
- ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ကစားခြင်း- ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုပေါက်မြောက်စေရန် ဆရာက တမင်စီစဉ်ထားပြီး ကူညီပံ့ပိုးပေးသည့်ကစားနည်းတစ်ခုကို ကစားရင်း ကလေးက စူးစမ်းရှာဖွေကစားခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။
- စနစ်တကျစီစဉ်ကစားခြင်း- ဆရာက စနစ်တကျစီစဉ်ထားပြီး ကလေးက ဆရာညွှန်ကြားသည်ကို လိုက်နာလုပ်ဆောင် ကစားရသည့် ကစားခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဗျည်းအက္ခရာများ မှတ်မိစေရန် ဘင်ဂိုကတ်ပြားများဖြင့် ကစားခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

လွတ်လပ်စွာ ကစားခြင်း	ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ကစားခြင်း	စနစ်တကျ စီစဉ်ကစားခြင်း
<ul style="list-style-type: none"> - ရည်ရွယ်ချက်မရှိ လွတ်လပ်စွာကစားခြင်း - ဆရာ၏ကူညီပံ့ပိုးမှု/ညွှန်ကြားမှု မပါဘဲ ကလေးစိတ်ကြိုက် လွတ်လပ်စွာ ကစားခြင်း 	<ul style="list-style-type: none"> - ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု ချမှတ်၍ ကစားခြင်း - ဆရာ၏ကူညီပံ့ပိုးမှုဖြင့်ရည်ရွယ်ချက်ပေါက်စေသော ကစားခြင်း 	<ul style="list-style-type: none"> - တင်းကျပ်သော စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများပါသော ကစားခြင်း - စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအတွင်း ကစားခြင်း

ယခု သုဇယံတန်းတွင် ကလေးများအား သင်ယူဖွံ့ဖြိုးမှု ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခု ရရှိစေရန်အတွက် ရည်ရွယ်၍ ကစားစေသည့် ကစားနည်းများကို ထည့်သွင်းထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာက ကလေးများအတွက် စီစဉ်ပေးသော ကစားနည်းများသည် ၎င်းတို့၏ သင်ယူဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခုချမှတ်ထားသော ကစားနည်းများဖြစ်ရပါမည်။ ထိုသို့စီစဉ်ရာတွင် ဆရာသည် ကလေးများကစားခြင်းတွင် အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိနှင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပါဝင်သင်ယူနိုင်အောင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆရာများသတိထားရမည့်အချက်မှာ ကစားခြင်းကို မိမိတို့ ချမှတ်ထားသော ရည်ရွယ်ချက် ပေါက်မြောက်မှုရှိရန်လည်း သတိပြုဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ကလေးများအတွက် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးလည်း ဖြစ်ရပါမည်။

ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ကစားခြင်းသည် ကလေးများ၏ သင်ယူမှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးမှုကိုများစွာ အထောက်အကူ ဖြစ်စေပါသည်။ ဆရာသည် ကလေးများ သင်ယူမှုလုပ်ငန်းများတွင် တက်ကြွစွာပါဝင်ခြင်း၊ ၎င်းတို့၏ အသိနှင့်ကျွမ်းကျင်မှုများကို လက်တွေ့အသုံးပြုရာတွင် တိုးတက်မှု ရှိ၊ မရှိကို သိရှိပြီး

- ကလေးများ၏စိတ်ဝင်စားမှုနှင့် လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားကာ သင်ယူမှုဦးတည်ချက်များကို ချမှတ်ခြင်း
- ကလေးများသင်ယူရရှိသည်ကို စောင့်ကြည့်လေ့လာ၍ အသိပညာကိုချဲ့ထွင်ရန် သို့မဟုတ် အားဖြည့်ရန်အတွက် ပံ့ပိုးမှုများ ပြုလုပ်ပေးရပါမည်။

အသက် (၅)နှစ်အရွယ် သူငယ်တန်းကလေးများသည် အောက်ပါကစားနည်းများကို ကစားကြပါသည်။

(၁) စူးစမ်းရှာဖွေ လေ့လာသင်ယူမှုဆိုင်ရာ ကစားနည်း(အာရုံ ၅ ပါးကိုသုံးပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုစူးစမ်း လေ့လာခြင်း)

(၂) စိတ်ကူးယဉ်/ဟန်ဆောင်ကစားနည်း (အရာဝတ္ထုတစ်ခုအသုံးပြုပြီး အကြောင်းအရာတစ်ခုကို တီထွင် ဖန်တီးခြင်း၊ လက်တွေ့ဘဝကိုအတုယူပြီး စိတ်ကူးယဉ်ပုံဖော်ပြီးကစားခြင်း)

(၃) တစ်ဦးတည်း ကစားခြင်း (တည်ဆောက်ကစားခြင်း၊ လက်မှုအနုပညာလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ခြင်း)

(၄) အပြိုင်ကစားခြင်း (အခြားသူများ ကစားသည်ကို စောင့်ကြည့်၍ မည်သို့ကစားသည်ကို သင်ယူခြင်း)

(၅) ပေါင်း သင်းဆက်ဆံရေးဖွံ့ဖြိုးမှုကို အားပေးသော ကစားနည်း (လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားခြင်း . . . စသည်)

(၆) ကိုယ်ခန္ဓာတက်ကြွစွာ လှုပ်ရှားမှုလုပ်ရသော ကစားနည်းများ (တွယ်တက်ခြင်း၊ တွားသွားခြင်း၊ လွှဲခြင်း၊ ပြေးခြင်း၊ ခြေတစ်ပေါင်ကျိုး ခုန်ခြင်း)

(၇) ပူးပေါင်းပါဝင် ကစားနည်း (အုပ်စုလိုက် ကစားရသော ကစားနည်းများ၊ လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ခြင်း)

ကလေးများသည် မိမိကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း၊ နှစ်သက်သလိုပြုမူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း တို့ကြောင့် အပြု သဘောအမြင်များနှင့် အောင်မြင်မှုခံစားချက်များကို တိုးမြှင့်ရရှိ ခံစားနိုင်ပါသည်။

၄. ၃ ကလေးများအား ကူညီပံ့ပိုးပေးခြင်း

ကလေးများအား ကျွမ်းကျင်မှုအသစ်များ၊ အယူအဆအသစ်များ ရရှိစေရန် ဆရာ၊ဆရာမများ၊ လူကြီးများနှင့် သူငယ်ချင်းများက ပံ့ပိုးကူညီနိုင်ပါသည်။ ဆရာသည် ကလေးများကို သေချာစွာကြည့်ရှုလေ့လာပြီး ရှိပြီးသော စွမ်းရည်များကို အားပေးသည့်လုပ်ငန်းများဖြင့် ကလေး၏ သင်ယူမှုကို ပံ့ပိုးပေးရမည်။

ကလေးများကို အောက်ပါအချက်များ ဆောင်ရွက်ပေးရပါမည်။

- ကလေးများနှင့် အလုပ်လုပ်ခြင်း။
- ဂရုတစိုက် ဆွေးနွေးခြင်း။
- စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို အားပေးသော မေးခွန်းများမေးခြင်း။

ဆရာများနှင့် မိဘများသည် ကလေးများအား အားပေးသည့် စကားများ ပြောဆိုပေးသောအခါ (နားလည်မှုတစ်ခုခုမှ နောက်တစ်ခုသို့ ရွေ့လျားစေရန် ငြိမ်းဆင်ပေးသည့်အခါ) ကလေးများသည် အသိသစ်များ ရှာဖွေခြင်း၊ အရာဝတ္ထုအသစ်များကို သင်ယူခြင်း၊ နောက်ထပ် သင်ယူမှုအတွက် အစပြုခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေပါသည်။

ဘာသာစကားသည် ပြောဆိုဆက်သွယ်ရန်အတွက် အရေးကြီးပါသည်။ သင်ယူမှုရည်ရွယ်ချက် ပေါက်မြောက်စေရန် အဓိကပံ့ပိုးပေးနိုင်သော အရင်းအမြစ်ဖြစ်ပါသည်။

ကလေးများတွင်ဝေဖန်ပိုင်းခြား၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၊ သုံးသပ်မှုဆိုင်ရာ စွမ်းရည်များ၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုများ ဖွံ့ဖြိုးလာစေရန် ကူညီပံ့ပိုးပေးခြင်း
လုပ်ငန်းတစ်ခုအား အတူတကွလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ တိုးတက်မှုများအပေါ် စဉ်းစားခြင်းများ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် ကလေးများအား အောက်ဖော်ပြပါ နည်းလမ်းများကိုသုံး၍ ကူညီပံ့ပိုးနိုင်ပါသည်။

ကလေးများဆောင်ရွက်နိုင်သော လုပ်ငန်းများ	ဆရာ ကူညီပံ့ပိုးပေးနိုင်သော နည်းလမ်းများ
၁။ ပြဿနာဖော်ထုတ်ခြင်းနှင့် ဖြေရှင်းခြင်း	‘ဘာကြောင့်၊ ဘာလဲ၊ ဘယ်လို၊ ဒီလိုဖြစ်ရင် ဘယ်လိုစဉ်းစားမလဲ၊ နောက်ထပ် ဘာတွေလုပ်နိုင်သေးလဲ’ စသည့် အဖွင့်မေးခွန်းများ မေးခြင်း။
၂။ အုပ်စုလုပ်ငန်းများတွင် အခြား သူများနှင့် ထိရောက်စွာ အလုပ် လုပ်ကိုင်ခြင်း	အတူတကွလုပ်နိုင်ရန် အားပေးသော လုပ်ငန်းများ၊ သုံးစရာပစ္စည်း များ၊ အချိန်၊ နေရာတို့ကို ပံ့ပိုးပေးခြင်း။ (ဥပမာ-သစ်သားတုံးများ၊ ဘူးခွံခွက်ခွံများ၊ အဝတ်စများ၊ တုတ်ချောင်းများ၊ ပရိဘောဂများကို အသုံးပြု၍ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု တည်ဆောက်စေခြင်း။)
၃။ မိမိဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်း များကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခြင်း	<p>နေ့စဉ်လုပ်နေကျ လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အောက်ပါအချက် များတွင် ပါဝင် ကူညီပံ့ပိုးပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။</p> <ul style="list-style-type: none"> - ဘယ်လုပ်ငန်းကို ရွေးချယ်ဆောင်ရွက်မလဲ ဆုံးဖြတ်ခြင်း။ - လုပ်ဆောင်ရန်နေရာ ရွေးချယ်ခြင်း။ - လိုအပ်သောပစ္စည်းများ ရယူခြင်း။ - လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ခြင်း။ - သင်ယူရရှိမှုများကို ထင်ဟပ်စဉ်းစားခြင်း (ပြုလုပ်ခဲ့သော လုပ်ငန်းမှ မည်သည်တို့ကို သင်ယူရရှိခဲ့သည်ကို သုံးသပ်ခြင်း) - သိမ်းဆည်းခြင်း။ - အရာအားလုံး နေရာတကျရှိစေရန် ဆောင်ရွက်ခြင်း။ <p>နောက်ကလေးတစ်ယောက် ကစားရန် အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ခြင်း။</p>

ကလေးများဆောင်ရွက်နိုင်သော လုပ်ငန်းများ	ဆရာ ကူညီပံ့ပိုးပေးနိုင်သော နည်းလမ်းများ
၄။ သတင်းအချက်အလက်များ စုဆောင်းခြင်း၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခြင်း၊ စုစည်းခြင်း၊ ဝေဖန်ပိုင်းခြားခြင်း၊ အကဲဖြတ်သုံးသပ်ခြင်း	ကလေး၏နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ကမ္ဘာတွင် ရှိနေသော ပြဿနာများ ကို စူးစမ်းရှာဖွေရန် ကူညီပံ့ပိုးပေးရပါမည်။ (ဥပမာ- ယာဉ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကျောင်းလာသော ကလေးဦးရေအချက်အလက်စုဆောင်းခြင်း၊ ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာခြင်း၊ ဂရပ်ပုံဖြင့် စုစည်းဖော်ပြခြင်း၊ အသုံးအများဆုံးမှ အနည်းဆုံး ယာဉ်အမျိုးအစား ဖော်ထုတ်ခြင်း။)
၅။ အမြင်ဆိုင်ရာ၊ သင်္ချာဆိုင်ရာ၊ ဘာသာစကားဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှု များကို အသုံးပြု၍ ထိရောက်စွာ ဆက်သွယ်ခြင်း	<p>ကလေး၏ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းတွင် အောက်ပါလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန် . .</p> <ul style="list-style-type: none"> - နားထောင်ရန်၊ သင်ယူရန် - ပြောဆိုရန် - ဖတ်ရန်၊ ရေးရန် - မြင်တွေ့မှုဆိုင်ရာ၊ ကပြ သရုပ်ဆောင်မှုဆိုင်ရာအနုပညာရပ် များကို သုံးရန် - ကိန်း၊ ပုံသဏ္ဌာန်၊ ပုံစံ၊ အရွယ်အစား၊ အတိုင်းအတာများကို သုံးရန်။
၆။ သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာကို ထိရောက် စွာ အသုံးပြုခြင်း	<p>နေ့စဉ်လုပ်ငန်းများတွင် ကိရိယာပစ္စည်း အမျိုးမျိုး သုံးနိုင်ရန် အခွင့် အလမ်းများ ဖန်တီးပေးရပါမည်။ (ဥပမာ- ခဲတံများ၊ စုတ်တံများ၊ ကတ်ကြေးများ၊ ဓားများ စသည်ဖြင့်။)</p> <p>အခြေအနေအမျိုးမျိုးအတွက် လက်တွေ့စမ်းသပ် ဆောင်ရွက်ခွင့်များ ပေးရပါမည်။</p> <p>လက်တွေ့စမ်းသပ် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစေရန် လိုက်နာရမည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ချမှတ်ထားရပါမည်။ (ဥပမာ ကိုယ်ခန္ဓာ ထိခိုက်ရှုနာခြင်း မဖြစ်စေရန် လက်ထဲတွင် ဓားကိုင်ပြီး မပြေးရန်၊ အခြားသူများကို မစိုခွဲစေဘဲ ရေ ကစားရန်။)</p>

ကလေးများဆောင်ရွက်နိုင်သော လုပ်ငန်းများ	ဆရာ ကူညီပံ့ပိုးပေးနိုင်သော နည်းလမ်းများ
<p>၇။ မိမိတို့နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင် ရှိ အကြောင်းအရာများသည် တစ်ခုတည်းတွင် အခြေမခံဘဲ တစ်ခုနှင့် တစ်ခုဆက်နွှယ်နေ ကြောင်းနားလည်ခြင်း။</p>	<p>ကလေးများအား ရရှိထားသောအသိသညာများကို နောက်ထပ် သင်ယူရမည့် အကြောင်းများတွင် ပြန်လည်အသုံးပြုနိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းများပေးရမည်။ ဥပမာ -</p> <ul style="list-style-type: none"> - ရေကစားခြင်းဖြင့်ရရှိလာမည့် အသိသညာ၊ ကျွမ်းကျင်မှုများ သည် သဲကစားခြင်းဖြင့် ရရှိလာမည့် အသိသညာ၊ ကျွမ်းကျင် မှုများနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ အန္တရာယ်မရှိစေရေး အဓိကထား ဆောင်ရွက်ရမည်။ - ပိုးမွှားများသည် ကွဲပြားခြားနားကြသော်လည်း တူညီသော လက္ခဏာများ ရှိကြသည်။ (ခြေချောင်းများရှိခြင်း၊ ကျောရိုး မရှိသော သတ္တဝါဖြစ်ခြင်း စသဖြင့်။) - ဘဝတစ်လျှောက်လုံး တွေ့ကြုံရမည့်အခြေအနေများတွင် မိမိကိုယ်မိမိ လေးစားတတ်စေရန်၊ သူတစ်ပါးအား လေးစား တတ်စေရန် နှင့် မိမိပတ်ဝန်းကျင်အား တန်ဖိုးထား လေးစား တတ်စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

ကလေးငယ်များအတွက် အကောင်းဆုံး အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေရန် ဆရာ/မိဘများလိုက်နာ ဆောင်ရွက်သင့်သော အချက်များ

- ကလေးများ၏ သင်ယူမှုလိုအပ်ချက်နှင့် စိတ်ဝင်စားမှု အခြေအနေကို ကြည့်ရှုလေ့လာခြင်း၊ ဤသင်ယူမှု ဆိုင်ရာ စိတ်ဝင်စားမှုများ ပြည့်ဝစွာရရှိစေရန် လုပ်ငန်းများ စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။
- ရှာဖွေခြင်း၊ စူးစမ်းခြင်း၊ မေးခွန်းမေးခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ကစားခြင်း စသော လုပ်ငန်းများပါဝင်သည့် နေ့စဉ် ရရှိသွားမည့် အတွေ့အကြုံများအတွက် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။
- ဉာဏ်ရည်အထွေထွေဆိုင်ရာ အသိများနှင့် သင်ယူမှုပုံစံများကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် လူကြီးများသည် ကလေးများဖွံ့ဖြိုးမှုအဆင့်တစ်ဆင့်မှနောက်တစ်ဆင့်တက်သွားအောင်ကူညီနိုင်ပါသည်။

- ကလေးများ၏ အတွေ့အကြုံများနှင့်စဉ်းစားမှုများကိုဖွင့်ပေးခြင်း၊ ဝေဖန်ပိုင်းခြားစဉ်းစားမှုနှင့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ စဉ်းစားမှုများကို တိုးတက်လာအောင် ကူညီပေးနိုင်ပါသည်။
- ကလေးအတွက် မည်သည်ကအကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ကို ပထမဆုံးစဉ်းစားရန် လိုအပ်ပြီး မသန်စွမ်း ကလေးများ အပါအဝင် ကလေးများအားလုံး၏ အမြင်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုအပ်သည်။
- လိုအပ်လျှင် မိဘများ၊ အခြားဆရာ၊ ဆရာမများနှင့်ကျန်းမာရေး၊ လူမှုဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ပညာရေးမျှဝေနိုင်ရန် မှတ်တမ်းများ ထိန်းသိမ်းထားခြင်း။
- ဘာသာစကားကို စနစ်တကျအသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကလေးများသင်ယူမှုတိုးတက်လာအောင် ကူညီနိုင် ပါသည်။
- ကလေးများသည် ဘာသာစကားအားဖြင့်လည်း ဆက်သွယ်ကြသည့်အတွက် ကလေးများနှင့်အတူ စကားလုံး ဝေါဟာရများများ ပြောပေးခြင်း၊ ပုံပြောခြင်း၊ ရုပ်ပုံများရေးဆွဲခွင့်ပေးခြင်း၊ စိတ်ကူးပုံဖော် ကစားခွင့်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရပါမည်။
- ကလေးများ၏ လိုအပ်ချက်နှင့် စိတ်ပါဝင်စားမှုများကို သိရှိရန် ကလေးများအား ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှု လေ့လာပြီး ကလေးများ မည်သို့ ပြုမူကြသည်၊ မည်ကဲ့သို့ တုံ့ပြန်ဆောင်ရွက်ကြသည်ကို အသေအချာ စောင့်ကြည့်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရပါမည်။
- ကလေးများ၏အသံကို ဂရုတစိုက် နားထောင်ပါ။
- ကလေးများအား နားလည်ခြင်း၊ နှစ်သက်လက်ခံခြင်းတို့သည် ကလေးများကြီးထွားရန်နှင့် သင်ယူဖွံ့ဖြိုးရန်အတွက် လူကြီးမိဘများက အထက်ပါအတိုင်း ကူညီပံ့ပိုးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။